

DIVERSE

Picătura de înțelepciune

“Contactul cu suferința nu înobilează dacă ea devine motiv de autocompătimire, auto-cocoloșire, egocentrism, cult al eului pătimitor.”
(N. Steinhardt)

“Nu se poate ca un sfânt al bisericii să fie lovit cu vreo suferință care să-I fie străină lui Hristos. Pentru a ajunge la noi, durerea trebuie să treacă prin inima Lui slăvită.” – anonim

“Este posibil să scapi dintr-o multitudine de necazuri trăind o viață nesemnificativă.”
(John Henry Jewett)

“Suntem mai siguri cu Dumnezeu într-o furtună, decât în oricare alt loc fără El.”
(Jeremy Taylor)

Tehnoredactare:
Valentin David

Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com

Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE la adresa:
www.maranata1.ro

SĂRBĂTORIȚII LUNII NOIEMBRIE 2011:

Domnul să te binecuvânteze !

David-Izvernar Valentin – 2 noiembrie
Țuțuian Ion – 5 noiembrie
Guran Maria – 8 noiembrie
Dobrescu Elinca – 10 noiembrie
Constantinescu Andrei – 11 noiembrie
Boboescu Maria – 13 noiembrie
Boboescu-Jura Mirela – 17 noiembrie
Craiovan Mirela – 28 noiembrie

VERSETUL LUNII NOIEMBRIE 2011

*“Cei ce se încred în Domnul Sunt
ca muntele Sionului, care nu se
clatină, ci stă întărit pe vecie.”*
Psalm 125:1

NOUȚĂȚI

- la secțiunea ISTORIC a site-ului bisericii noastre poate fi citit **manuscrisul volumului 2** din “Istoria Bisericii Baptiste din Moldova Nouă”, volum scris în anul 1954 de pastorul de atunci al bisericii noastre - **fr. Nicolae Munteanu**

- au apărut pe site-ul bisericii noastre fotografiile de la deschiderea primei grădinițe baptiste din Clisura Dunării

- Noul site al bisericii noastre se găsește la adresa: www.maranata1.ro

- Transmisia LIVE se poate urmări și de pe pagina de Facebook a bisericii

Anul III, Nr.8 – NOIEMBRIE 2011
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Buletin inFormativ

Trăiri de noiembrie

Valentin David-Izvernar

Psalm 130:1 *“Din fundul adâncului te chem., Doamne”*

Ca nici o altă lună, noiembrie ne amintește în mod dureros de sfârșitul oricărei forme de viață și de limitarea existenței noastre. Rareori simțim atât de intens pierderea luminii și trecerea spre lunile moarte de iarnă.

Tot ce era strălucitor și luminos este acum înlocuit de un cenușiu apăsător. Natura care moare, frigul vântul și umiditatea, trecerea la ora de iarnă, participă la zilele deprimant de posomorâte ale unui noiembrie adesea insuportabil. În acest vartej de apăsare și goliciune sufletească adesea ies la iveală temeri ascunse. Amintirea unor răni sau amărăciuni crezute demult cicatrizate, sentimentul vinovăției sau cioburile relațiilor frânte se ridică în fața privirii noastre și produc asupra persoanei supuse atacului un crescendo de sentimente. Este ca și cum în aceste zile de noiembrie care par a fi nesfârșite, pământul și omul pătrund pe un tărâm al melancoliei și al lacrimilor.

Mulți oameni cred că pentru ei soarele a apus. Adesea ni se pare că Dumnezeu s-a retras din viața noastră, ne-a întors spatele și și-a ascuns fața. În adâncul nostru începem să înghețăm. Există însă ajutor! Dragostea lui Dumnezeu este ca soarele care este acoperit doar temporar de nori. În spatele perdelei de nori, soarele strălucește ca întotdeauna garantându-ne astfel în continuare viața.

Așa cum tot ce este viu –fie om, animal sau plantă-ar muri fără căldura și energia soarelui, tot așa și o persoană se distruge dacă sufletul său este împiedicat dintr-un motiv sau altul să primească dragostea lui Dumnezeu. Tocmai pentru a vă face de cunoscut dragostea și disponibilitatea la iertare a lui Dumnezeu în această lună a fiecărui an obișnuim să organizăm servicii speciale de evanghelizare adresate unor astfel de oameni și nu numai.

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare pagina anterioară)

Despre oameni aflați în adâncul strâmtorării, în situații problematice și plini de durere din cauza sufletului flămând după un Dumnezeu care este gata să ajute și să iubească, vorbește Psalmul 130 : *“Din fundul adancului te chem, Doamne”*. Acest Psalm se referă cu precădere la abisurile din viața unui om care pot fi următoarele:

- Vinovăția apăsătoare (păcatul sau o povară financiară)
- Constrângerea patimilor
- O boală gravă sufletească sau trupească
- Teama sau atacurile de panică
- Singurătatea
- Deznădejdea morții (unei persoane iubite)

Există circumstanțe în care ajutorul omenesc nu mai este suficient, el devenind chiar complet inutil. Cât de tare ne amintesc toate aceste situații de ceea ce spune Psalmul 69:2 *“Mă afind în noroi și nu mă pot ține; am căzut în prăpastie și dau apele peste mine.”*

Din astfel de situații atunci când este chemat, Dumnezeu prinde mâna omului care este cuprins de valurile pieirii, și-l trage afară (vezi cazul lui Petru pe mare). Psalmul 40:2 confirmă faptul că el acționează: *“M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.”*

Numai Dumnezeu poate îndepărta norii negrii, care doar acoperă, doar întunecă soarele dragostei Sale, fără a-l stinge. El vrea să fie salvatorul vieții noastre prin mâinile Sale străpunse pe cruce pentru noi.

Nu vrei să experimentezi și tu o astfel de putere salvatoare?

FERICIRILE - pastor Sabin Văran

Fericirea se conjugă la viitor

Pe deplin fericiți vom fi când vom ajunge cu adevărat ACASĂ

Despre o familie de misionari, soț și soție, plecați undeva în unul din triburile sălbatice din Africa, pentru a face lucrarea lui Dumnezeu se povestește că după ani de zile petrecuți acolo, după pericole deosebite, între oameni diferiți și chiar maladii cumplite cărora le-au făcut față cu bine, a venit vremea să se întoarcă în America. Au scris organizației cu care lucrau și aceștia au hotărât să le plătească două bilete pe un vapor special cu care să se întoarcă acasă. Pe drumul acela înspre casă, cei doi soți creștini rememorară cu bucurie, dar și cu regret momentele frumoase și grele petrecute în câmpul de misiune.

Într-una din zile au auzit sunetul special prin care era anunțată apropierea de țarm, sosirea în port. În acel timp, petrecut până să ajungă la țarm și-au imaginat cum va fi întâlnirea cu familia care-i aștepta în port, frații care s-au rugat pentru ei, cei din organizația de misiune care i-au sprijinit. Emoțiile și lacrimile au copleșit ființa lor dar n-au putut înlocui bucuria ce putea fi observată pe fața lor, că se întorceau acasă. Apropiindu-se de port au ieșit pe punte și surprinși, admirau în zare, cu bucurie mulțimea adunată în port îmbrăcată parcă în sărbătoare. Nu mică le-a fost mirarea când au realizat că portul în care trebuiau să debarce reverbera în sunet de fanfare, urale și stegulețe care fluturau, exprimând bucuria și mult doritul eveniment al revederii. Cei doi soți, cu ochii în lacrimi, au început să tresalte în inimile lor și să li se umple inima, chiar întreaga ființă de bucurie. Erau așteptați.

(continuare pagina următoare)

FERICIRILE - pastor Sabin Varan

(urmare pagina anterioară)

Cu cântece de bucurie, în urale, cu o mulțime pregătită în sărbătoare totul era pregătit pentru ei. Anii de suferință, zilele de boală, nopțile nedormite, ațipirile pe furiș în nopțile răcoase când focul trebuia întreținut, dorul după familie, lipsa prietenilor și a părtășiei cu cei dragi, toate acestea parcă au căpătat o adevărată semnificație. S-a meritat. Osteneala nu a fost degeaba, oamenii au remarcat slujirea lor și au răsplătit gestul lor participând în sărbătoare la primirea lor acasă. Trăiau cu nerăbdare fiecare moment care făcea tot mai aproape țărnuțul de ei, tot mai aproape de casă, tot mai aproape de sărbătoare.

Cu ochii în lacrimi de bucurie așteptau verdictul ca toți cei ce pe vas să se dea la o parte și ei să treacă și să păsească primii pe pământul american, întorcându-se acasă. Au ajuns în port și mulțimea adunată acolo a început și mai tare să strige și să cânte. Totul era pregătit atât de frumos. Ancora a fost lăsată, funiile au asigurat vaporul la țarm și dintr-o dată a răsunat glasul căpitanului. Tuturor li s-a cerut să rămână pe loc și a fost anunțată o familie care o vreme a lipsit din America și astăzi se întoarce acasă. Cei despre care era vorba, erau președintele Americii și soția lui. Ei erau așteptați cu alai și în sărbătoare în port. Asistând la toate acestea cei doi misionari, au izbucnit în lacrimi, după care, foarte repede s-au privit unul pe altul în ochi și au putut să-și spună unul altuia – ”da, într-adevăr, nu pentru noi era pregătită sărbătoarea; noi, noi nu am ajuns încă ACASĂ.”

Adevărul acesta este exprimat în mesajul Domnului Isus despre cum se ajunge la adevărata fericire. Cunoscându-l pe Isus Cristos și acceptând valorile Sale în minte și trăindu-le în viața cotidiană vom deveni oameni cu adevărați fericiți, iar acolo, în cerul pregătit pentru noi (Ioan 14:2,3), acasă la Tătăl vom fi fericiți pe deplin. Acolo cei săraci în duh vor împărăți (Matei 5:3); cei ce plâng vor fi mângâiați (Apocalipsa 21:4); cei blânzi vor moșteni cu Dumnezeu (Matei 5:5); cei flămânzi și însetați după neprihănire vor fi săturați (Matei 5:6); cei milostivi vor avea parte de milă (Matei 5:7); cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu (Matei 5:8); cei împăciuitori se vor numi fiii lui Dumnezeu (Matei 5:9), iar celor prigoniți pentru dreptate li se va da Împărăția lui Dumnezeu (Matei 5:10).

Să ne silim să-L cunoaștem pe Domnul Isus. El ne poate oferi adevărată fericire și ne poate în sărbătoarea cerului, în slava Tatălui în Împărăția Lui să ne aștepte pe fiecare dintre noi. Când vom ajunge acolo vom realiza și vom înțelege cu adevărat că fericirea desăvârșită și deplină o vom experimenta când vom ajunge acasă.

SA NE RUGAM PENTRU:

- Resursele care ni le pune Dumnezeu la dispoziție
- Bolnavii bisericii: - Țuțuian Teofil- Popescu Ana- Iancu Ion- Iancu Florica- Craiovan Petru - Șubert Francisc, Șerbănescu
- Slujitorii bisericii
- În fiecare zi de vineri, biserica este chemată la o zi de jertfă prin post și rugăciune
- Grupele de rugăciune constituite în cartierul Baron care se întâlnesc pentru rugăciune în fiecare miercuri de la ora 13.00 și joi de la ora 16.00
- Toți copiii bisericii
- Mărturia membrilor bisericii noastre în orașul Moldova Nouă
- Copiii Grădiniței baptiste din cadrul bisericii noastre și pentru familiile lor
- Pentru evanghelizarea din perioada 25-27 noiembrie 2011
- Pentru cei care au fost odată membrii ai biseicii noastre iar acum s-au depărtat de la credință